

บทที่ 5

สรุปผลทฤษฎี อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพเป็นกลไกที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างให้บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยมีการกำกับดูแลกิจการที่ดี เพราะถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลที่มีความถูกต้อง เพียงพอและทันต่อเหตุการณ์ จะช่วยให้ผู้ลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ ได้รับข้อมูลเพื่อประเมินความเสี่ยงในฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัท และทำการตัดสินใจเกี่ยวกับบริษัทได้อย่างถูกต้อง นอกจากนั้นการได้รับข้อมูลที่มีคุณภาพจะทำให้นักลงทุนมีความเชื่อมั่นว่าจะได้รับสิทธิและผลประโยชน์จากการดำเนินงานของธุรกิจ การเปิดเผยข้อมูลที่จะมีคุณภาพได้นั้นนอกจากจะต้องอาศัยการมีมาตรฐานบัญชีและระบบบัญชีที่มีคุณภาพแล้ว การศึกษาครั้งนี้จะต้องการตรวจสอบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลแตกต่างกันหรือไม่

การศึกษานี้จะใช้ข้อมูลจากแบบแสดงรายการประจำปี (แบบ 56-1) และรายงานประจำปีของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. 2546 - พ.ศ. 2548 โดยแบ่งออกเป็น 7 กลุ่มอุตสาหกรรมแต่ไม่รวมบริษัทที่อยู่ในกลุ่มธนาคาร สถาบันการเงิน บริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ และบริษัทประกันภัยและประกันชีวิต ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จะมี 267 บริษัท

หลังจากเก็บข้อมูลเสร็จเรียบร้อยแล้วจะนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลและใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามคือ ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยตัวแปรอิสระซึ่งได้แก่ ขนาดของกิจการ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น 5 รายแรก สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการผู้จัดการและผู้บริหาร สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด และความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ

โดยจะทดสอบว่า ขนาดของกิจการ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด และความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลหรือไม่และการกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น 5 รายแรกกับสัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการผู้จัดการและผู้บริหารว่ามีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลหรือไม่ ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ทางสถิติสรุปได้ว่า

สรุปผลการวิจัย

ผลสรุปของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สามารถแสดงได้ดังนี้

1. ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียน

จากการวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่าบริษัทในกลุ่มทรัพยากรมีระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยเฉลี่ย ที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยสูง มาเป็นอันดับหนึ่ง ส่วนกลุ่มบริษัทที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ และวัสดุก่อสร้าง ส่วนระดับการเปิดเผยข้อมูลแยกตามขนาดของกิจการ พบว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่ มีค่าเฉลี่ยระดับการเปิดเผยข้อมูลที่สูงกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก

ส่วนผลการวิเคราะห์ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน โดยแบ่งระดับออกเป็น 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ พบว่า บริษัทจดทะเบียนส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 ของบริษัทที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีระดับการเปิดเผยข้อมูลอยู่ในระดับปานกลาง โดยบริษัทสามารถเปิดเผยรายละเอียดได้ครอบคลุมกว่าครึ่งหนึ่งของรายละเอียดทั้งหมดที่บริษัทจำเป็นต้องเปิดเผย แต่ถ้าพิจารณาที่ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการเปิดเผยข้อมูลในแต่ละปี จะพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยมีแนวโน้มที่สูงขึ้น แต่ก็สามารถเปิดเผยข้อมูลที่มีระดับได้เกินกึ่งหนึ่งของคะแนนทั้งหมดที่ได้รับ

ดังนั้นจึงแสดงให้เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลในบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยส่วนใหญ่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่น่าพอใจ ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีสำหรับหน่วยงานที่ทำการสนับสนุนและส่งเสริมให้บริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพและมีความโปร่งใส

นอกจากนี้ได้ทำการวิเคราะห์เพิ่มเติมในส่วนของระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยเฉลี่ยมีความแตกต่างกันตามประเภทกลุ่มอุตสาหกรรมหรือไม่ พบว่า ระดับการเปิดเผยข้อมูลนั้นมีความแตกต่างกันตามประเภทกลุ่มอุตสาหกรรมแต่ก็มีเพียงกลุ่มอสังหาริมทรัพย์ เท่านั้นที่มีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่มีความแตกต่างจากกลุ่มอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วระดับการเปิดเผยมีระดับที่ไม่แตกต่างกัน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลกระทบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล

เมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลกระทบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตามสมมติฐานทั้ง 6 ข้อ โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ได้แก่ ขนาดของกิจการ อัตราส่วนกำไรสุทธิต่อส่วนของผู้ถือหุ้น คณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมด และความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.05 ไว้ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่

กำหนดไว้โดยมี สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการผู้จัดการและผู้บริหาร เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูล คือ การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น 5 รายแรกแต่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการศึกษาย่อยจะขอแยกเป็นประเด็นตามข้อสรุปของผลลัพธ์ที่ได้จากการศึกษาดังนี้

1. ระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานทางการเงินของบริษัทจดทะเบียน

ในการศึกษาระดับการเปิดเผยข้อมูลกลุ่มตัวอย่างของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแยกออกเป็นกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่า กลุ่มอุตสาหกรรมทรัพยากรมีค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลสูงมาเป็นอันดับหนึ่งแต่กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และวัสดุก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลต่ำสุด อาจมาจากกลุ่มธุรกิจทรัพยากรนั้นเป็นกลุ่มกิจการที่มีขนาดใหญ่จึงมีการเปิดเผยข้อมูลในระดับที่สูง สอดคล้องกับงานวิจัยของ แลง และลุนด์โฮล์ม (Lang & Lundholm, 1993) กล่าวว่า บริษัทที่มีขนาดเล็กไม่มีเงินทุนมากพอที่จะทำการเปิดเผยข้อมูลจึงทำการเปิดเผยข้อมูลในระดับน้อยกว่าบริษัทที่ใหญ่หรือกลุ่มธุรกิจทรัพยากรนั้นเป็นธุรกิจที่มีองค์กรรัฐถือหุ้น จากงานวิจัยของ อิง และมาร์ค (Eng & Mark, 2003) พบว่า การถือหุ้นขององค์กรของรัฐมีอิทธิพลอย่างมีสาระสำคัญต่อระดับการเปิดเผยข้อมูล ในส่วนกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และวัสดุก่อสร้างมีค่าเฉลี่ยของระดับการเปิดเผยข้อมูลต่ำก็อาจจะมาจากบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้ไม่ต้องการที่จะเปิดเผยข้อมูลของบริษัทมากกว่าบริษัทคู่แข่งที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกันซึ่งส่วนใหญ่แล้วบริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และวัสดุก่อสร้างมีระดับการเปิดเผยข้อมูลที่ไม่สูงมากและมีระดับการเปิดเผยที่ใกล้เคียงกันจึงทำค่าเฉลี่ยระดับการเปิดเผยข้อมูลต่ำกว่ากลุ่มอุตสาหกรรมอื่นจากงานวิจัยของ คูก (Cook, 1989) กล่าวไว้ว่า ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัท อาจได้รับผลกระทบมาจากกลุ่มของบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน จึงทำให้บริษัทที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวกัน จึงมีค่าเฉลี่ยในการเปิดเผยอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนระดับการเปิดเผยข้อมูลโดยแยกออกเป็นขนาดของกิจการ พบว่ากิจการที่มีขนาดใหญ่มีค่าเฉลี่ยระดับการเปิดเผยข้อมูลที่สูงกว่ากิจการที่มีขนาดเล็ก ซึ่งงานวิจัยในอดีตของ แลง และลุนด์โฮล์ม (Lang & Lundholm, 1993) กล่าวว่า บริษัทที่มีขนาดเล็กไม่มีเงินทุนมากพอที่จะทำการเปิดเผยข้อมูลจึงทำการเปิดเผยข้อมูลในระดับน้อยกว่าบริษัทที่ใหญ่กว่า นอกจากนี้แล้วค่าใช้จ่ายในการจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดใหญ่ จะต่ำกว่า

ค่าใช้จ่ายในการจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดเล็ก ส่วนการแยกออกเป็นระดับของการเปิดเผยข้อมูล ผลปรากฏว่าบริษัทส่วนใหญ่สามารถเปิดเผยข้อมูลโดยมีคุณภาพเพียงระดับปานกลางเท่านั้น ซึ่งอาจเป็นเพราะ ไม่ต้องการมีภาระจ่ายค่าใช้จ่ายในการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มมากขึ้นหรือข้อมูลบางอย่างมีความสำคัญต่อบริษัท หรืออาจเป็นข้อมูลความลับของบริษัท ซึ่งหากบริษัทนำข้อมูลเหล่านี้มาเปิดเผยให้กับบุคคลภายนอกหรือคู่แข่งกัน ได้รับทราบ อาจทำให้บริษัทเกิดความเสียหายหรือสูญเสียความสามารถเชิงการแข่งขันกับคู่แข่งได้ แต่ถ้ามองภาพโดยรวมแล้วระดับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลมีแนวโน้มที่สูงขึ้นอาจเป็นเพราะมีหน่วยงานที่เข้ามาให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดอันดับหรือให้รางวัลแก่บริษัทที่เข้าร่วมโครงการทำให้บริษัทเหล่านั้นเล็งเห็นถึงความสำคัญของการเปิดเผยข้อมูลที่มีคุณภาพและโปร่งใสและสร้างความน่าเชื่อถือต่อบุคคลภายนอก จากงานวิจัยในอดีตของของ แลง และลุนด์โฮล์ม (Lang & Lumdholm, 1993)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีต่อระดับคุณภาพการเปิดเผยข้อมูลผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้

2.1 ปัจจัยที่มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 (H_1) ขนาดของกิจการมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล จากงานวิจัยในอดีตของ แลง และลุนด์โฮล์ม (Lang and Lumdholm, 1993) บัสบี้ (Buzby, 1975) กล่าวว่า ระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจะเพิ่มขึ้นตามขนาดของบริษัทที่ใหญ่ขึ้น ซึ่งบริษัทที่มีขนาดเล็กไม่มีเงินทุนมากพอที่จะทำการเปิดเผยข้อมูลจึงทำการเปิดเผยข้อมูลในระดับน้อยกว่าบริษัทที่ใหญ่กว่านอกจากนี้แล้วค่าใช้จ่ายในการจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดใหญ่ จะต่ำกว่าค่าใช้จ่ายในการจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลต่อขนาดของบริษัทที่มีขนาดเล็ก ดังนั้นบริษัทที่มีขนาดใหญ่จึงจัดทำ การเปิดเผยข้อมูลมีระดับมากกว่าบริษัทที่มีขนาดเล็ก

สมมติฐานข้อที่ 2 (H_2) อัตราส่วนกำไรสุทธิคือส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล จากงานวิจัยในอดีตของ แลง และลุนด์โฮล์ม (Lang & Lumdholm, 1993) นาร์คเซอร์ (Naser, 1998) กล่าวว่า กำไรสุทธิคือส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูลในรายงานประจำปี คะแนนของระดับการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจะเพิ่มขึ้นตามผลการดำเนินงานของบริษัทที่ดีขึ้น (โดยเฉพาะผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น) โดยที่บริษัทที่มีผลการดำเนินงานที่ดีต้องการที่จะแสดงว่ากิจการดำเนินงานที่มีความโปร่งใส

สมมติฐานข้อที่ 5 (H_5) สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระต่อคณะกรรมการทั้งหมดมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งคณะกรรมการอิสระจากภายนอกในจำนวนที่พอเพียงที่จะสามารถสร้างกลไกเพื่อถ่วงดุลอำนาจภายในไม่ให้มีบุคคลใดหรือกลุ่มบุคคลใดมี

อำนาจเหนือการตัดสินใจของคณะกรรมการของบริษัทและทำให้กรรมการทุกคนแสดงความเห็นได้อย่างอิสระจะช่วยยกระดับการเปิดเผยข้อมูลจึงจะสนับสนุนให้บริหารปฏิบัติตามแนวคิดด้านบรรษัทภิบาลทั้งนี้หากบริษัทมีส่วนของกรรมการอิสระมากในคณะกรรมการบริหารจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจด้านการเปิดเผยข้อมูลให้เป็นไปตามแนวคิดด้านบรรษัทภิบาลมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิง และมาร์ค (Eng & Mark, 2003) กล่าวว่าสัดส่วนของกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์กับระดับการเปิดเผยข้อมูล โดยมีความสัมพันธ์ในทางบวก

สมมติฐานข้อที่ 6 (H_6) ความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของคณะกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับระดับการเปิดเผยข้อมูล กล่าวคือเมื่อคณะกรรมการตรวจสอบมีความรู้ด้านบัญชีและการเงินที่สูงสามารถอ่านงบการเงิน ได้สามารถเป็นกลไกที่สำคัญในการกำกับดูแลที่ดีซึ่งจะทำให้ฝ่ายบริหารจัดทำและนำเสนอรายงานทางการเงินของกิจการและเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่มีคุณภาพและโปร่งใสน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดักกลาส และคณะ (Douglas et al., 2005) พบว่า ความรู้ความชำนาญด้านบัญชีและการเงินของกรรมการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับการเปิดเผยข้อมูล โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

2.2 ปัจจัยที่ไม่มีความสอดคล้องกับสมมติฐานที่กำหนด คือ

สมมติฐานข้อที่ 3 (H_3) การกระจุกตัวของผู้ถือหุ้น 5 รายแรกไม่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่าแม้การถือหุ้นของบริษัทจะมีการกระจุกตัวสูงก็ไม่มีอิทธิพลที่จะทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลลดลง อาจะมาจากบางบริษัทที่มีผู้ถือหุ้นรายใหญ่ 5 อันดับแรกเริ่มมีแนวโน้มที่ต้องการเปิดเผยข้อมูลเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้ถือหุ้นภายนอกสามารถได้รับข้อมูล ซึ่งมีงานวิจัยของ อาร์คาส และวาสเกส (Arcay & Vazquez, 2001) กล่าวว่า เมื่อผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีอำนาจส่วนใหญ่ในการควบคุมบริษัทจึงต้องวางนโยบายการเปิดเผยข้อมูลให้สอดคล้องกับการสร้างมูลค่าสูงสุดให้กับกิจการ ส่งผลให้ผู้ถือหุ้นภายนอกได้รับข้อมูลที่มีการเปิดเผยอย่างมีคุณภาพจึงทำให้ผลการทดสอบยังไม่ชัดเจนไม่สามารถสรุปได้

สมมติฐานข้อที่ 4 (H_4) สัดส่วนการถือหุ้นของกรรมการผู้จัดการและผู้บริหาร ไม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับระดับการเปิดเผยข้อมูลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 อาจเป็นเพราะว่ากรรมการผู้จัดการและผู้บริหารมีความคิดเริ่มจะให้ความสนใจที่เปิดเผยข้อมูลเพิ่มมากขึ้นเพื่อที่จะทำให้มีภาพพจน์ในการเปิดเผยที่ดีและมีความโปร่งใสและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันดึงดูดนักลงทุนให้สนใจของผู้ที่จะเข้ามาลงทุนในหลักทรัพย์ของบริษัท ราฟฟูนีเยร์ (Raffoumier, 1995)

ข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ได้เสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับผู้สนใจจะทำการวิจัยในอนาคตดังนี้

1. ควรขยายตัวแปรอิสระในการศึกษาในครั้งต่อไป โดยเพิ่มปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อระดับของการเปิดเผยข้อมูล เพื่อหาปัจจัยที่สามารถอธิบายระดับการเปิดเผยข้อมูลได้เพิ่มมากขึ้นจากงานวิจัยในครั้งนี้ ทั้งนี้จะพิจารณาเพิ่มจากปัจจัยที่เป็นปัจจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ อัตราส่วนทางการเงินต่าง ๆ หรือที่เป็นปัจจัยเชิงคุณภาพที่ได้ศึกษาจากงานวิจัยในอดีต ได้แก่ จำนวนครั้งการประชุมของคณะกรรมการบริหารและคณะกรรมการตรวจสอบ ขนาดของคณะกรรมการ ความเป็นอิสระของหน่วยงานตรวจสอบภายใน การหมุนเวียนของคณะกรรมการบริษัทและคณะกรรมการตรวจสอบ สัดส่วนการถือหุ้นของชาวต่างชาติ หรืออาจจะทำการศึกษาว่าปัจจัยใดที่ทำให้ระดับการเปิดเผยข้อมูลของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีความแตกต่างกันเป็นต้น
2. ผู้ที่สนใจอาจพัฒนาเครื่องมือที่ใช้วัดระดับการเปิดเผยข้อมูลขึ้นมาใหม่เพื่อทำการศึกษาในลักษณะอื่น ๆ เช่น ความทันเวลาของการเปิดเผยข้อมูล ความน่าเชื่อถือของการเปิดเผยข้อมูล ความเพียงพอในการเปิดเผยข้อมูล เป็นต้น โดยที่สามารถวัดคุณภาพให้อยู่ในรูปของข้อมูลเชิงปริมาณได้ (Quantitative Data)